

๑๓๑๖๑

សំគាល់

พี่เรือง : นก พี่อมรันท์ หนานิษฐ์สินธุ์

ประชุมทางนิพนธ์ : ให้การพิพากษาคดี (การรับผิดชอบการศึกษา) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2542

การบริบัติที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากของวิธีการให้คะแนนที่มีค่าตอบแทนผลตอบ
ค่าตามที่ขอมูลและภาระทางด้านจิตใจของผู้สอน ทำให้คะแนนแบบรายชื่อเท่านั้นและวิธีการ
ตรวจสอบให้คะแนนแบบรายชื่อต่างกันตามที่ทางมหาวิทยาลัยศูนย์ส้อม ให้ร้องขอที่ใช้เป็นแบบสอบถาม
วัดผลลัพธ์ที่แตกต่างกันไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ที่นับชั้นกิติกษาปีที่ 2 เนื่อง ความต่างกันทุกประการ
กลุ่มตัวอย่างที่เน้นการเขียนซึ่งมีชัยกิติกษาปีที่ 2 (ปีการศึกษา 2541) ศัษกิดกรรมสามัญศึกษา จังหวัด
พิษณุโลก จำนวน 1,905 คน โดยการสำรวจแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเบนวอนหา
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนผลสอบ โดยสูตรเพียร์สัน ค่านอนหน้าค่าความเท็จของแบบสอบถาม
โดยสูตรเดียวกับสัมประสิทธิ์เบอร์นาร์ด และท่านอนหน้าค่าความตรงตามสกัดของแบบสอบถามโดย
หาความสัมพันธ์ของคะแนนนิรโทษและครรลองนิรโทษในระดับชั้นกิติกษาปีที่ 1 ทั้งคะแนนสอบที่ได้จากการ
ตรวจสอบให้คะแนนทั้ง 2 วิชี โดยใช้สูตรเพียร์สัน

ผลการวิจัยภาษาไทย

1. สัมปراسีห์ที่ใช้สัมพันธ์กับคะแนนสอบระดับต่างวิธีการตรวจให้คะแนนทั้ง 2 วิธี มีค่าเท่ากับ .907 ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 2. ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามที่ใช้ในการตรวจให้คะแนนแบบนี้ขึ้นต่อท่านและจากการตรวจให้คะแนนโดยรายชื่อต่อไปนี้คือ ความสามารถของผู้สอนมีค่าเท่ากับ .756 และ .955 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 3. ความต่อเนื่องของการตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการตรวจน้ำหนักขึ้นต่อท่านจะเป็นผลประโยชน์แก่ผู้สอนอย่างมาก แต่ในกรณีที่ไม่สามารถประเมินคุณภาพแบบนี้ได้ทันที เช่น .640 หรือ .655 ตามลำดับ ซึ่งไม่ควรเป็นปัจจัย